Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2859/24
22.7.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Маје Чогурић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... и ББ из ..., које заступа адв. Душица Дуканац из Београда, Страхињића Бана 53, против тужене ВВ из ..., коју заступа адв. Раде Бабовић из Београда, ул. Славка Родића 11/1/5, ради ништавости завештања, одлучујући о жалбама странака, изјављеним на пресуду Другог основног суда у Београду П 283/20 од 31.01.2024. године, у седници одржаној 22.07.204. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 283/20 од 31.01.2024. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о парничним тршковима из става другог пресуде Другог основног суда у Београду П 283/20 од 31.01.2024. године тако да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка.

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Ставом првим побијане пресуде је делимично усвојен тужбени захтев и утврђено је да ништаво писмено завештање пред сведоцима сада пок. ГГ од 24.04.2014. године проглашено на записнику Другог основног суда у Београду О 126/15 у делу којим је оставиља располагала уделом већим од 3/5 у стану бр. 14 од 53 м2 на другом спрату стамбене зграде у ул. ... у ..., а у делу којим је истим завештањем располагано уделом од 3/5 тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим, тужена је обавезана да тужиоцима плати парничне трошкове од 400.725,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против ове пресуде, у делу у којем нису успели у спору тужиоци и тужена су благовремено изјавили жалбе из свих разлога предвиђених у чл. 373 став 1 ЗПП. Тужиља је поднела одговор на жалбу тужених и обе странке су тражиле трошкове

другостепеног поступка.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 386 ЗПП и одлучио као у изреци из ових разлога.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из чл. 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из чл. 374 став 2 тачка 12 ЗПП на коју указују жалбе јер је побијана пресуда разумљива, непротивречна и довољно образложена, а нема ни друге недостатке због којих њена правилност не би могла да се испита.

Према стању у списима тужиоци и тужена су потомци пок. ДД преминулог 20.10.2003. године и пок. ГГ преминуле 15.06.2014. године. Правноснажним решењем Другог основног суда у Београду О 16460/13 од 27.01.2014. године на заоставштини пок. ДД коју сачињава стан бр. 14 од 53 м2 на другом спрату ул. ...у ..., прибављен купопродајним уговором Ов 1780/03 од 23.05.2003. године су по законском основу наслеђивања оглашени за наследнике супруга ГГ са уделом од 3/5 и синови ББ и сада пок. ЂЂ са уделима од по 1/5. Наследни удео пок. ГГ је већи због тога што су јој ћерке тужена ВВ и непарничар ЕЕ уступиле своје уделе.

Решењем Другог основног суда у Београду О 126/15 од 06.04.2015. године је прекинут поступак за расправљање заоставштине пок. ГГ, а законски наследници ББ, ЂЂ и ЕЕ су упућени на парницу против тестаменталног наследника ВВ ради доказивања ништавости завештања проглашеног на записнику оставинског суда од 06.04.2015. године. Тужбу за оспоравање завештања су по упуту оставинског суда поднели ЂЂ и ББ. ЂЂ је преминуо у току парнице 24.02.2019. године и поступак је преузео његов законски наследник АА.

Пок. ГГ је 24.04.2014. године сачинила писмено завештање пред сведоцима којим је сву своју непокретну имовину која се састоји од стана у ... у ул. ..., стан бр. 14 на другом спрату од 53 м2 на кп. ... ЛН ... КО ... оставила у наслеђе ћерки ВВ из ..., а као мотив за такво располагање је наведела да су остали законски наследници раније, расподелом за живота добили своје наследне уделе, а ВВ обилази оставиљу и стара се о њој. Завештање је написано штампаним словима ћириличним писмом, а потписали су га оставиља и завештајни сведоци ЖЖ и ЗЗ. Из исказа завештајних сведока произлази да је текст по казивању оставиље написала тужена ВВ, а ГГ га је пред сведоцима прочитала, изјавила да је то њена воља и у присуству оба сведока га потписала, а после ње су се потписали и сведоци. Оба сведока тврде да је тестамент сачињен у стану ул. ... у којем је оставиља живела и да их је она позвала као лица којима верује, да буду завештајни сведоци.

У првостепеном поступку је утврђено да је оставиља умела да чита и пише ћирилицу, на записнику Другог основног суда у Београду О 16460/13 је потписала своју наследничку изјаву и записник са изјавом од одрицању од права на жалбу, а како су јој остали законски наследници пок. ДД издала пуномоћје за пријем наследног решења, потписала је и повратницу о пријему решења.

Тужиоци су се на рочишту од 19.02.2016. године изричито изјаснили да траже да

се утврди ништавост завештања јер сматрају да је завештање фалсификат јер на њему није аутентичан потпис оставиље и да не траже да се завештање поништи из разлога рушљивости.

Првостепени суд је прихватајући исказе завештајних сведока и налаз и мишљења вештака Радослава Свичевића утврдио да је оставиљин потпис на завештању аутеничан. Вештак је потпис на завештању упоредио са неспорним потписима пок. ГГ на записнику О 16460/13 од 27.01.2014. године и потписима на платним картицама без датума “Banca Intesa” и “Societe Generale bank”. По мишљењу вештака сви потписи се одликују ниским степеном исписаности, већим габаритом и слабијим притиском на подлогу, сви су писани споро, без израженог подрхтавања руке, са оступањима како на неспорним потписима међусобно, тако и на спорном потпису у односу на неспорне потписе, али са карактеристичним подударностима у начину обликовања слова и словних веза, па је по мишљењу вештака спорни потпис аутентичан, а варијације се објашњавају чињеницом да је спорни и неспорне потписе писало лице старо 80 година у различитим ситуацијама. Вештак на основу увида у оригинал тестамента сматра на спорном потпису нема знакова преправљања или дописивања.

Тужиоци су ангажовали вештака Ивановића да сачинили примедбе на налаз и мишљење вештака Свичевића и он је то урадио се на основу фотокопија спорног и неспорних потписа које су му као део налаза вештака Свичевића доставили тужиоци и закључак овог вештака је да потпис оставиље због разлика у обликовању слова није аутентичан. Вештак Свичевић је одговорио на примедбе вештака Ивановића, обојица су саслушана на расправи, сваки је остао при свом мишљењу, вештак Свићевић да разлике у обликовању и величини појединих слова представљају варијације условљене различитим ситуацијама у којима је писано и да с обзиром на подударности спорни и неспорни потписи потичу од истог лица, а вештак Ивановић да је спорни потпис написало друго лице. Првостепени суд правилно оценио да је на све примедбе тужилаца одговорено и да су битне чињенице које се односе на аутеничност потписа пок. ГГ на завештању довољно расправљене, па се жалбом тужилаца неосновано указује на битну повреду из чл. 374 став 1 у вези чл. 271 став 3 и 4. ЗПП Аутентичност потписа у овом случају није утврђена искључиво графоскопским вештачењем већ су се и завештајни сведоци изјаснили да је пок. ГГ оспорено завештање потписала у њиховом присуству. Стога је првостепени суд правилно оценио да разлог ништавости из чл. 157 ЗОН не постоји.

По одредби из чл. 155 и чл. 161 ЗОН завештање је ништаво ако је противно принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, а на апсолутну ништавости суд пази по службеној дужности. С обзиром на ове прописе суд је правилно оценио да је завештање с обзриром на предмет располагања ништаво у делу у којем је пок. ГГ располагала имовином тужилаца. Њену заоставштину представља удео од 3/5 у стану бр. 14 у ул. ... и она је тим удела могла пуноважно да располаже. Удео од 2/5 у истом стану је својина тужилаца по другом правном основу (наслеђу од пок. ДД), па оставиља овим уделом није могла да располаже. Из завештања произлази да је намера пок. ГГ била да своју целокупну заоставштину остави туженој, па завештање у смислу чл. 158 ЗОН може да опстане и без ништаве одредбе.

Пок. ГГ није била лишена пословне способности, па разлог ништавости из чл.

156 ЗОН не постоји, а рушљивост није предмет спора.

Решење о парничним трошковима је донето погрешном применом чл. 153 став 2 ЗПП јер су обе странке делимично успеле у спору, а већи део трошкова је настао у вези са одбијеним захтевом, па је према постигнутом успеху оправдано да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Тужена је у жалбеном поступку успела у незнатном делу само у погледу одлуке о парничним трошковима, а жалба тужилаца је одбијена, па је према постигнутом успеху одлучено да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Из наведених разлога, на основу чл. 390, 401 тачка 3 у вези чл. 166 ЗПП и 165 став 1 ЗПП је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија
Марина Јакић**,ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић